

לה שנה מחייו - על לא עוול

"ישבתי שנה -

כל זאת, לא ידעה נעמי פלד, כשהיא צילצלה למשטרה, היה זה רק להודיע על המכונית הזרה שהוחנתה בביתה. השוטרים זיהו את המכונית מיד כמכונית השוד.

נעמי פלד הספיקה להתבונן יפה בנהג שנלחם עם הכרמל. תיאורה, במשטרה היה ברור: "כבן 25-30, אשכנזי, גובה כ-175, מיבנה גוף צנום, פנים מוארכים, שיער חלק, בהיר יותר משטיני, עיניים בהירות, אף קשתי".

למחרת היום, בנהג מומחה המשטרה לקלטרון, על סמך תיאור זה. ארבעה ימים לאחר מכן, עצרה המש"טרה את אברהם זהבי, כדומה לקלטרון. הוא הועמד למיסדר זיהוי, ונעמי פלד זיהתה אותו כנהג הכרמל.

אברהם נעצר כחשוד בשוד. כנהוג בפ"שעים חמורים, לא שוחרר בערבות. עד גמר ההליכים המשפטיים נגדו. ההליכים המשפטיים, נגמרו כעבור שנה.

"דברים סתומים"

כ ל אותה שנה, חזר זהבי וטען ללא הרף כי הוא חף מפשע. סניגורו, עורך-הדין התל-אביבי משה אלוני, הצ"יח לאתר, בטבריה ובמקומות אחרים, את העדים שהיו אמורים לספק אליבי לחשוד, הביאם להעיד.

לא זה ולא זה הועילו לזהבי, הוא נשאר לשבת עד חום משפטו.

סוף סוף הגיע יום הדין. לאחר 11 חודשים בכלא, עמד אברהם זהבי בפני שופטיו - הנשיא התורן של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב יעקב גביוון, והשופטים המחוזיים חיים בנטל ואליהו מני - ושמע את דבריהם.

לגבי זיהויו של אברהם, קבעו השופטים כי נעמי פלד היתה אמנם עדה "נכונה ומהימנה" - אך כל קשר בין תיאורה את נהג הכרמל לבין דמותו של זהבי, היה מקרי בהחלט.

לגבי עדי האליבי של זהבי, קבעו ה"שופטים כי שניים מהעדים, שיקרו במצה נחושה". לגבי שלושה עדים אחרים, פסקו כי "אמנם אין לומר כי עדותם בלתי נכונה, אך ישנם בה דברים סתומים".

בחינם!

"יש בליבנו חשד חמור כי אכן לנאשם יד בביצוע השוד. אולם נראה לנו - ביחוד בעבירה כה חמורה - כי לא יהא זה בטוח להרשיעו על סמך עדותה היחידה של הגברת פלד. לפיכך אנחנו מחלי"טים לזכותו, מחמת הספק".

אברהם, צעיר, רוה ממוצע-קומה, בעל שיער שטיני ועיניים כחולות, חזר הביתה, מצא גיב, והתחיל לשקם את חייו.

"ישבתי שנה מהחיים שלי בחינם", אמר השבוע, בבית הגדול בו נולד, ובו הוא מתגורר עד היום עם הוריו ושני אחיו. "אז מה לעשות? מה אני אבקש מהמדינה? אחרי אכזריות, העבירו אותי לרמלה. ישבתי בתא עם עשרה אנשים. אנשים רגילים. כולם היו בוכים שהם חפים מפשע. לא יודע אם כן ואם לא. רק ידעתי שאני באמת חף מפשע.

נגד נעמי פלד אין לו ולא כלום. "בחיים שלי לא ראיתי אותה, ולא מכיר אותה. אני מאמין לה שהיא ראתה את הב"ר אדם, אבל היא טעתה בזיהוי, כשזיהתה אותי. עשתה טעות גדולה".

מה אפשר לעשות?

ה מרגיש אדם, שנפל קורבן ל"טעות גדולה כזו?

ראו הלא שמעו! מה היה עושה אם היה נמצא אשם? אברהם מושך בכתפיו: "מה הייתי יכול לעשות? הייתי יושב".

מה יכול באמת אורח לעשות, במק"רה כזה? מי יחזיר לאורח, שיצא זכאי, שנת-חיים? מי אשם בכך?

מצב אידיאלי

שיב עורך-דין אמנון רודה, סגן בכיר ולפרקליט מחוז תל-אביב, שהיה התובע במשפטו של זהבי:

"בארץ, המצב מבחינה זו הוא אידיאלי. יש לשחרר חשוד ממעצר במידה והמשפט לא נערך תוך שנה. באיטליה, למשל, מותר להתזקק חשוד ארבע שנים במעצר. הוא נשאר, והו".

"מדוע נמשך משפטו של זהבי כל-כך הרבה? עניין זה תלוי בהרכב ביהמ"ש. "לגבי זהבי, אי-אפשר לומר שהוא ישב שנה חיים במעצר. אף אחד לא יודע אם הוא ביצע את השוד או לא. אחרי הכל, הוא זוכה מחמת הספק".

הפרקליט סניגורו של החשוד, עורך-הדין משה אלוני, השיג ניצחון, לאחר מאבק ממושך.